

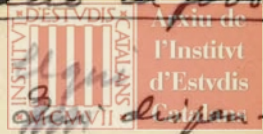
~~dispensar~~

L'acció; l'efecte.

7 dispensar elogis.

a part

de dispensar / Dispensació de favors
 dispensador - a m. f.
 sa (acc. 4) acc. 1

dispensar v. tr. ① distribuir.
Dispensar favors, benediccions.
Dispensà la riguesa ^{als} extraordinaris pobres.
 ② Eximir d'una obligació. No
li exigiu que unguí cada dia: dis-
pensen-lo de presentar-se. Dis-
pensar algú del servei militar per
causa de malaltia. Dispensar algú
de fer dejuni. || Absolde d'una
 falta comesa, perdonar. Dispens-
sen que no hagi vingut més aviat.
L'he trepitjat? dispensi.